

DEKRET**o wprowadzeniu stanu wyjątkowego.**

Art. 1. Rada Ministrów, na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, może wprowadzić na czas nie dłuższy niż trzy miesiące stan wyjątkowy w każdej miejscowości, w której ze względu na bezpieczeństwo publiczne zastosowanie tego środka okaże się nieodzownym.

Art. 2. Z chwilą ogłoszenia stanu wyjątkowego przysługuje Ministrowi Spraw Wewnętrznych lub wyznaczonemu przez niego nadzwyczajnemu komisarzowi prawo:

- a) wydawania nadzwyczajnych rozporządzeń obowiązujących w przedmiocie utrzymania bezpieczeństwa publicznego;

- b) wymierzania za przekroczenie tych rozporządzeń kary do wysokości trzech miesięcy więzienia lub trzech tysięcy marek grzywny, z zamianą grzywny na areszt do trzech miesięcy w razie niewypłacalności;
- c) zakazywania wieców, zebrań i zgromadzeń publicznych oraz pochodów publicznych, a w razie sprzeciwienia się zakazowi rozpraszania ich siłą zbrojną;
- d) zarządzania rewizji gdzie ku temu zajdzie potrzeba oraz internowania czasowego osób, których działalność zagraża bezpieczeństwu i spokojowi publicznemu;
- e) zarządzania konfiskaty wszelkich wydawnictw, zagrażających bezpieczeństwu publicznemu, i zamykania na czas trwania stanu wyjątkowego drukarni, służących do ich rozpowszechniania.

Art. 3. Przepis ustępu c) art. 2-go nie stosuje się do zgromadzeń przedwyborczych publicznych, odbywających się dla przygotowania wyborów do Sejmu i ciał samorządnych.

Art. 4. Zarządzenia, wydane na mocy art. 2-go, mogą być uchylone przez Radę Ministrów na skutek skargi strony interesowanej, przyczem wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania zaskarżonych zarządzeń.

Art. 5. Wraz z ogłoszeniem danej miejscowości w stanie wyjątkowym tworzy się doraźny sąd wojskowy, któremu Minister Spraw Wewnętrznych może przekazać do osądzenia sprawy karne:

- a) o przestępstwa, wymienione w art. 108 — 133, 279 cz. 1 ust. 2 i 3, gdy chodzi o bandy w celu kradzieży i rozbojów, 453 — 456, 467 cz. 2, 471 cz. 1 ust. 3, 562—564, 582 cz. 1 ust. 3, 584 cz. 1 ust. 2, 589, 590 cz. 2 us. 4 Kodeksu Karnego z roku 1903;
- b) o zamachy na bezpieczeństwo wojska polskiego, na całość urzędzeń komunikacyjnych, materiałów wojskowych, amunicyjnych i prowiantowych.

Art. 6. Skład i tryb postępowania doraźnych sądów wojskowych określają specjalne przepisy.

Art. 7. W razie wynikłej potrzeby Rada Ministrów może przekazywać doraźnym sądom wojskowym również inne kategorie przestępstw przeciwko własności lub bezpieczeństwu publicznemu albo osobistemu, nie wymienione w niniejszym dekrete.

Art. 8. W wypadkach, gdy wprowadzenie stanu wyjątkowego w całej rozciągłości nie jest konieczne, mogą być wprowadzone doraźne sądy wojskowe z wymienionym powyżej zakresem działalności, bez ogłoszenia stanu wyjątkowego ze wszystkimi jego skutkami prawnymi.

Art. 9. Stan wyjątkowy i sądy doraźne znoszą się na mocy uchwały Rady Ministrów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.
Dan w Warszawie, dnia 2 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Moraczewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

Thugutt